

mere end 1 à 1½ Mill. Kr., maa de samlede Udgifter ved de to Love anslaaes til at ligge omkring ca. 20 Mill. Kr.; herved maa det dog tages i Betragtning, at hvis de 2 Love ikke var gældende, maatte Kommunerne dog bære en meget væsentlig Del af dette Udgiftsbeløb som Tilskud til Hjælpekasserne eller som almindelige Forsørgelsesudgifter

Af disse Udgifter bæres ifølge Refusionsreglen i § 4 i Loven af 19. Oktober 1931 $\frac{1}{6}$ af Kommunen, $\frac{1}{3}$ af Statskassen og $\frac{1}{2}$ af Arbejdsløshedsfonden.

Til § 1.

ad 1. Hjælpen til arbejdsløse Medlemmer af anerkendte Arbejdsløsheds-kasser.

ad a. Hjælpens Størrelse.

Man mener stadig for de forsikredes Vedkommende at maatte opretholde Forbindelsen med den forsikringsmæssige Understøttelse og har bibeholdt Reglen om, at den ugentlige Hjælp saavel i Dageantal som i daglig Størrelse skal svare til den vedtægtsmæssige. Der er imidlertid fra forskellig Side rejst Kritik mod det Forhold, at der ydes højst forskellige Beløb til faglærte og ikke-faglærte Arbejdere — en Kritik, som utvivlsomt vil stige, hvis Dageantallet forøges, saaledes at Hjælpen fjernes mere fra Forbindelsen med den forsikringsmæssige Hjælp. Ministeriet vil finde det rigtigt, at der tages Hensyn til denne Kritik, naar Dageantallet nu foreslaas fordoblet — saa meget mere som under en langvarig Arbejdsløshedsperiode, hvor de lavere Understøttelses-satser ikke hæver sig over Eksistensminimumet, enhver Følelse af Ubillighed vil være særlig trykkende. For — med Bibeholdelse af det forsikringsmæssige Udgangspunkt — i nogen Grad at foretage en Udligning af Understøttelsernes Størrelse foreslaar man derfor, at Hjælpen for Forsørgere ikke kan overstige 3 Kr. (hvilket svarer til den gennemsnitlige Understøttelse fra de forskellige Kasser) og til Ikke-Forsørgere 2 Kr. pr. Dag.

Man har derhos bibeholdt Adgangen for Kommunalbestyrelserne til at nedsætte Hjælpen for ugifte arbejdsløse under 21 Aar, dog med en ny Bestemmelse om, at Hjælpen ikke maa være mindre end 1 Kr. pr. Dag.

ad b. Man foreslaar optaget en Bestemmelse, der udelukker eller begrænser et Medlems Adgang til Hjælpen i Tilfælde af, at den med ham (eller hende) samlevende Ægtefælle oppebærer Arbejdsløshedsunderstøttelse eller paa anden Maade har Indtægt under Medlemmets Arbejdsløshedsperiode. I Bestemmelserne i Arbejdsløshedsloven af 1. Juli 1927 om Ad-

gang til ordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse indeholdes ikke nogen Begrænsning i et Medlems Understøttelsesret under Hensyn til Ægtefællens Indkomster, enten gennem Arbejdsløshedsunderstøttelse eller paa anden Maade. Imidlertid har det givet Anledning til megen Kritik, at to samlevende Ægtefæller samtidig har kunnet oppebære fuld Hjælp i Henhold til Loven af 19. Oktober 1931, og at en arbejdsløs har kunnet oppebære fuld Hjælp, uanset at den med ham samlevende Ægtefælle i paagældende Tidsrum har haft vellønnet Arbejde, og det maa erkendes, at en saadan ubegrænset Adgang til en ikke forsikringsmæssig Hjælp kan virke urimelig, navnlig naar henses til, at der for den tilsvarende Understøttelse til ikke forsikrede arbejdsløse gælder den Regel, at disse kun skal kunne oppebære Hjælpen, hvis de er saaledes økonomisk stillet, at de ikke selv eller paa anden Maade, f. Eks. ved Ægtefællens Bistand, kan skaffe sig det fornødne til Livets Ophold. For at imødekomme denne Kritik, der formentlig bør imødekommes, hvor man, som ved dette Lovforslag, har fjernet sig saa langt fra det forsikringsmæssige Udgangspunkt, at der snarere er Tale om en almindelig Krisehjælp end om en fortsat Arbejdsløshedshjælp, har Ministeriet da foreslaaet en Begrænsning af den Hjælp, der kan ydes et Medlem, der paa Grund af Ægtefællens Indkomster ikke staa uden Midler under sin Arbejdsløshedsperiode. Ifølge den foreslaaede Bestemmelse kan Hjælpen ikke udbetales til et Medlem af en anerkendt Arbejdsløshedskasse, forsaavidt den med paagældende Medlem samlevende Ægtefælle:

- 1) har Indtægt, f. Eks. ved Arbejde af noget fastere Karakter, af Forretning, Udbytte af Ejendom eller Formue, Pension m. v., der *overstiger* den vedtægtsmæssige Understøttelse, som *Medlemmet* vilde kunne kræve af sin Arbejdsløshedskasse, idet Medlemmet i saa Fald maa formodes at være mindst lige saa godt stillet, som hvis han selv oppebar vedtægtsmæssig Arbejdsløshedsunderstøttelse;
- 2) oppebærer vedtægtsmæssig Arbejdsløshedsunderstøttelse, i hvilket Tilfælde Ægteparret er stillet som i Tusinder af andre Tilfælde, hvor kun den ene Ægtefælle har Adgang til Understøttelse. Er Ægtefællens Understøttelse mindre end den Understøttelse, Medlemmet selv vilde kunne kræve af sin Arbejdsløshedskasse, har Medlemmet dog Krav paa Forskelsbeløbet;